

(підпис)

02003L0059 — UA — 26.07.2019 — 006.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Європейського Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EURLex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ.

► **В** ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2003/59/ЄС

від 15 липня 2003 року

про початкову кваліфікацію та періодичну підготовку водіїв деяких дорожніх транспортних засобів для перевезення вантажів або пасажирів, про внесення змін до Регламенту Ради (ЄЕС) № 3820/85 і Директиви Ради 91/439/ЄЕС та про скасування Директиви Ради 76/914/ЄЕС

(ОБ L 226 10.09.2003, с. 4)

Зі змінами, внесеними:

	Офіційний вісник		
	№	сторінка	дата
► M1 ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2004/66/ЄС від 26 квітня 2004 року	L 168	35	01.05.2004
► M2 ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2006/103/ЄС від 20 листопада 2006 року	L 363	344	20.12.2006
M3 РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 1137/2008 від 22 жовтня 2008 року	L 311	1	21.11.2008
► M4 ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2013/22/ЄС від 13 травня 2013 року	L 158	356	10.06.2013
► M5 ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2018/645 від 18 квітня 2018 року Текст стосується СЕП	L 112	29	02.05.2018
► M6 РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2019/1243 від 20 червня 2019 року	L 198	241	25.07.2019

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Європейського Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ.

►В ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2003/59/ЄС

від 15 липня 2003 року

про початкову кваліфікацію та періодичну підготовку водіїв деяких дорожніх транспортних засобів для перевезення вантажів або пасажирів, про внесення змін до Регламенту Ради (ЄЕС) № 3820/85 і Директиви Ради 91/439/ЄЕС та про скасування Директиви Ради 76/914/ЄЕС

(ОВ L 226 10.09.2003, с. 4)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
►M1	<u>ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2004/66/ЄС від 26 квітня 2004 року.</u>	L 168	35	01.05.2004
►M2	<u>ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2006/103/ЄС від 20 листопада 2006 року.</u>	L 363	344	20.12.2006
M3	<u>РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 1137/2008 від 22 жовтня 2008 року.</u>	L 311	1	21.11.2008
►M4	<u>ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2013/22/ЄС від 13 травня 2013 року.</u>	L 158	356	10.06.2013
►M5	<u>ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2018/645 від 18 квітня 2018 року Текст стосується СЕП</u>	L 112	29	02.05.2018
►M6	<u>РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2019/1243 від 20 червня 2019 року.</u>	L 198	241	25.07.2019

▼В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2003/59/ЄС

від 15 липня 2003 року

про початкову кваліфікацію та періодичну підготовку водіїв деяких дорожніх транспортних засобів для перевезення вантажів або пасажирів, про внесення змін до Регламенту Ради (ЄЕС) № 3820/85 і Директиви Ради 91/439/ЄЕС та про скасування Директиви Ради 76/914/ЄЕС

▼M5

Сфера застосування

Цю Директиву застосовують до керування транспортними засобами, яке здійснюється:

- (a) громадянами держави-члена, та
- (b) громадянами третіх країн, працевлаштованих або залучених до діяльності підприємств, що мають осідок на території держави-члена,

надалі — «водіями», що здійснюють дорожні перевезення в межах Європейського Союзу на дорогах загального користування, використовуючи:

— транспортні засоби, керування якими потребує посвідчення водія категорії C1, C1 + E, C або C + E, як визначено Директивою Європейського Парламенту і Ради 2006/126/ЄС (1), або посвідчення водія, визнаного рівноцінним,

— транспортні засоби, керування якими потребує посвідчення водія категорії D1, D1 + E, D або D + E, як визначено Директивою Європейського Парламенту і Ради 2006/126/ЄС, або посвідчення водія, визнаного рівноцінним.

Для цілей цієї Директиви покликання на категорії посвідчень водія, які містять знак «плюс» (+), потрібно читати відповідно до таблиці відповідності, викладеної в додатку III.

Стаття 2

Звільнення

1. Цю Директиву не застосовують до водіїв транспортних засобів:

- (a) максимальна дозволена швидкість яких не перевищує 45 км/год;
- (b) використовуваних або контрольованих збройними силами, службами цивільної оборони, пожежною службою, органами, відповідальними за дотримання громадського порядку, та службами швидкої медичної допомоги, коли перевезення здійснюють для виконання завдань, покладених на ці служби;
- (c) які проходять дорожні випробування в цілях технічних розробок, ремонту чи технічного обслуговування, або водіїв нових чи переобладнаних транспортних засобів, що їх ще не введено в експлуатацію;
- (d) для яких потрібне посвідчення водія категорії D або D1, та якими керує сервісний персонал без пасажирів для пересування до або з сервісного центру, розташованого поблизу найближчої ремонтно-технічної бази, використовуваної перевізником, за умови що керування транспортним засобом не є основним видом діяльності водія;
- (e) використовуваних у надзвичайних ситуаціях або призначених для рятувальних операцій, у тому числі транспортних засобів, залучених для некомерційних перевезень гуманітарної допомоги;
- (f) що їх використовують для навчання та проведення іспитів з керування транспортним засобом для будь-яких осіб, що бажають отримати посвідчення водія чи Свідоцтво про професійну підготовку (СПП) згідно зі статтею 6 та статтею 8 (1), за умови, що ці транспортні засоби не використовують для комерційних перевезень вантажів та пасажирів;
- (g) призначених для некомерційних перевезень пасажирів або вантажів;
- (h) які перевозять матеріали, обладнання чи механізми, використовувани водіями у процесі роботи, за умови, що керування цими транспортними засобами не є основним видом діяльності водіїв.

Враховуючи пункт (f) цього параграфу, цю Директиву не застосовують до жодної особи, що бажає отримати посвідчення водія чи Свідоцтво про професійну підготовку (СПП) згідно зі статтею 6 та статтею 8 (1), коли вона проходить додаткове навчання за місцем роботи в супроводі іншої особи, що має СПП, або інструктора з керування транспортним засобом тієї ж категорії, що й засіб, використовуваний у цілях, визначених цим пунктом.

2. Цю Директиву не застосовують, якщо дотримано усіх умов, викладених нижче:

- (a) водії транспортних засобів здійснюють діяльність у сільській місцевості для забезпечення потреб власного бізнесу водія,
- (b) водії не надають транспортних послуг, та
- (c) держави-члени вважають, що такі перевезення є нерегулярними і не впливають на дорожню безпеку.

3. Цю Директиву не застосовують до водіїв транспортних засобів, використовуваних або орендованих без водія сільськогосподарськими, садовими, лісовими, фермерськими чи рибними господарствами для перевезення вантажів у межах їхньої господарської діяльності, за винятком випадків, коли керування транспортним засобом входить до основної діяльності водія або коли відстань перевезень від бази

підприємства, яке володіє, винаймає або орендує транспортний засіб, перевищує встановлену національним правом.

▼В

Стаття 3

Кваліфікація і підготовка

1. Діяльність із керування транспортними засобами, визначена в статті 1, потребує обов'язкової початкової кваліфікації та обов'язкової періодичної підготовки. У цьому зв'язку, держави-члени забезпечують:

(a) систему початкової кваліфікації

Держави-члени повинні обрати між такими двома варіантами:

(i) варіант, що поєднує відвідування курсів та складання іспиту

Відповідно до секції 2 (2.1) додатка I, цей тип початкової кваліфікації передбачає обов'язкове відвідування курсів упродовж конкретного періоду. Його завершенням повинно стати складання іспиту. За умови успішного складання іспиту кваліфікацію повинно бути засвідчено СПП, як визначено у статті 6 (1) (a);

(ii) варіант, що передбачає лише складання іспиту

Відповідно до секції 2 (2.2) додатка I, цей тип початкової кваліфікації не передбачає обов'язкового відвідування курсів, а лише теоретичні та практичні іспити. За умови успішного складання іспитів кваліфікацію має бути засвідчено СПП, як визначено у статті 6 (1) (b).

Проте, держава-член може до отримання СПП надати водієві дозвіл на керування транспортним засобом на своїй території, якщо він або вона проходять державний курс професійної підготовки тривалістю принаймні шість місяців, максимум на трирічний період. У контексті такої професійної підготовки зазначені у пунктах (i) та (ii) іспити можуть бути складені в кілька етапів;

(b) систему періодичної підготовки

Відповідно до секції 4 додатка I, періодична підготовка передбачає обов'язкове відвідування курсів. Його проходження повинно бути засвідчено СПП, як визначено у статті 8 (1).

2. Держави-члени можуть також забезпечити систему прискореного отримання початкової кваліфікації, щоб водій мав змогу керувати транспортним засобом у випадках, зазначених у статті 5 (2) (a) (ii) і (b) та в статті 5 (3) (a) (i) і (b).

Відповідно до секції 3 додатка I, прискорене отримання початкової кваліфікації передбачає обов'язкове відвідування курсів. Його завершенням повинно стати складання іспиту. За умови успішного складання іспиту кваліфікацію повинно бути засвідчено СПП, як визначено у статті 6 (2).

3. Держави-члени можуть звільняти водіїв, які отримали свідоцтво про професійну підготовку, передбачене Директивою 96/26/ЄС ([2](#)), від зазначених у параграфі 1 (a) (i)–(ii) та параграфі 2 іспитів із предметів, охоплених передбаченим указаною Директивою іспитом, та, залежно від випадку, від відвідування відповідної частини занять.

Стаття 4

Набуті права

Вимога щодо отримання початкової кваліфікації не поширюється на таких водіїв:

(a) водії, що мають посвідчення категорії D1, D1+E, D або D+E, або посвідчення водія, визнане рівноцінним, видане не пізніше, ніж через два роки після кінцевого строку для транспозиції цієї Директиви;

(b) водії, що мають посвідчення категорії C1, C1+E, C або C+E, або посвідчення водія, визнане рівноцінним, видане не пізніше, ніж через три роки після кінцевого строку для транспозиції цієї Директиви.

Стаття 5

Початкова кваліфікація

1. Доступ до початкової кваліфікації не повинен потребувати попереднього отримання відповідного посвідчення водія.

2. Водії транспортних засобів, призначених для перевезення вантажів, мають право керувати:

- (a) після досягнення 18-річного віку:
  - (i) транспортним засобом за посвідченням категорій C та C+E за умови володіння СПП, як зазначено в статті 6 (1);
  - (ii) транспортним засобом за посвідченням категорій C1 та C1+E за умови володіння СПП, як зазначено в статті 6 (2);
- (b) після досягнення 21-річного віку — транспортним засобом за посвідченням категорій C та C+E за умови володіння СПП, як зазначено у статті 6 (2).

3. Водії транспортних засобів, призначених для перевезення пасажирів, мають право керувати:

- (a) після досягнення 21-річного віку:
  - (i) транспортним засобом за посвідченням категорій D та D+E для регулярних перевезень пасажирів за маршрутом, що не перевищує 50 кілометрів, та транспортним засобом за посвідченням категорій D1 та D1+E, за умови володіння СПП, як зазначено у статті 6 (2).

Будь-яка держава-член може дозволити водіям транспортних засобів однієї з указаних вище категорій керувати такими транспортними засобами з 18-річного віку за умови володіння СПП, як зазначено у статті 6 (1);

- (ii) транспортним засобом за посвідченням категорій D та D+E за умови володіння СПП, як зазначено у статті 6 (1).

Будь-яка держава-член може дозволити водіям транспортних засобів однієї з указаних вище категорій керувати такими транспортними засобами з 20-річного віку за умови володіння СПП, як зазначено у статті 6 (1). Вік водія може бути знижено до 18 років, якщо він керує такими транспортними засобами без пасажирів;

- (b) після досягнення 23-річного віку — транспортним засобом за посвідченням категорій D та D+E за умови володіння СПП, як зазначено у статті 6 (2).

4. Без обмеження визначених у частині 2 вікових обмежень, водії, які виконують вантажні перевезення і мають СПП, передбачене статтею 6 для однієї з категорій, передбачених у параграфі 2 цієї статті, мають бути звільнені від необхідності отримувати СПП для будь-яких інших категорій транспортних засобів, зазначених у цьому параграфі.

Ці положення за таких самих умов застосовують до водіїв, які виконують пасажирські перевезення в категоріях, зазначених у параграфі 3.

5. Водії, що виконують вантажні перевезення та розширюють чи змінюють сферу своєї діяльності, щоб перевозити пасажирів і навпаки, маючи СПП, передбачене статтею 6, не повинні потребувати повтору загальних частин початкової кваліфікації, а лише частин, властивих новій кваліфікації.

Стаття 6

СПП на засвідчення початкової кваліфікації

1. СПП, що засвідчують початкову кваліфікацію

- (a) СПП, видані на підставі відвідування курсів і складання іспиту

Згідно зі статтею 3 (1) (a) (i), держави-члени повинні вимагати від водіїв-стажерів відвідувати курси в навчальному центрі, затвердженому компетентними органами відповідно до секції 5 додатка I, надалі — «затверджений навчальний центр». Такі курси повинні охоплювати усі предмети, зазначені в секції 1 додатка I. Таке навчання має завершуватися успішним складенням іспиту, передбаченого секцією 2 (2.1) додатка I. Такий іспит повинен бути організований компетентними органами держави-члена або призначеною ними організацією, і він повинен слугувати для перевірки того, наскільки водій-стажер оволодів знаннями з указаних предметів на рівні, визначеному в секції 1 додатка I. Згадані органи чи організації здійснюють нагляд за проведенням іспиту та, в разі його успішного складення, видають водіям СПП на засвідчення початкової кваліфікації.

- (b) СПП, видані на підставі іспитів

Згідно зі статтею 3 (1) (a) (ii), держави-члени повинні вимагати від водіїв-стажерів скласти теоретичні та практичні іспити, зазначені в секції 2 (2.2) додатка I. Такі іспити повинні бути організовані компетентними органами держави-члена або призначеною ними організацією, і вони повинні слугувати для перевірки того, наскільки водій-стажер оволодів знаннями з усіх указаних предметів на рівні, визначеному в секції 1

додатка І. Згадані органи чи організації здійснюють нагляд за проведенням іспитів та, у разі їх успішного складення, видають водіям СПП на засвідчення початкової кваліфікації.

2. СПП, що засвідчують прискорену початкову кваліфікацію

Згідно зі статтею 3 (2), держави-члени повинні вимагати від водіїв-стажерів відвідувати курси в затвердженому навчальному центрі. Такі курси повинні охоплювати усі предмети, зазначені в секції 1 додатка І.

Таке навчання має завершуватися іспитом, передбаченим секцією 3 додатка І. Такий іспит повинен бути організований компетентними органами держави-члена або призначеною ними організацією і повинен слугувати для перевірки, наскільки водій-стажер оволодів знаннями з указаних предметів на рівні, визначеному в секції 1 додатка І. Згадані органи чи організації здійснюють нагляд за проведенням іспиту та, у разі його успішного складення, видають водіям СПП на засвідчення прискореної початкової кваліфікації.

▼M5

Стаття 7

Періодична підготовка

Періодична підготовка повинна складатися з навчання, яке дасть змогу володільцям СПП осучаснити знання, необхідні для їхньої роботи, звертаючи особливу увагу на безпеку руху, безпеку на робочому місці та зменшення негативного впливу транспортних засобів на довкілля.

Таке навчання повинне бути організовано затвердженим навчальним центром, відповідно до секції 5 додатка І. Навчання повинне складатися з аудиторних занять, практичних занять і, якщо можливо, навчання з використанням інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) або висококласних симуляторів. Якщо водій переходить на інше підприємство, уже пройдена періодична підготовка має бути врахована на новому місці роботи.

Періодична підготовка має бути розроблена з метою поглиблення або оновлення знань з певних предметів, зазначених у секції 1 додатка І. Вона має охоплювати декілька різних предметів і завжди включати хоча б один курс, пов'язаний із безпекою дорожнього руху. Навчальні предмети повинні враховувати останні зміни у відповідному законодавстві та технологіях і повинні, наскільки можливо, враховувати конкретні освітні потреби водія.

▼B

Стаття 8

СПП на засвідчення періодичної підготовки

1. Після того, як водій завершив періодичну підготовку, згадану в статті 7, компетентні органи держави-члена або затверджений навчальний центр повинні видати йому або їй СПП, що засвідчує проходження періодичної підготовки.

2. Перший курс періодичної підготовки повинні пройти такі водії:

- (а) володільці СПП, зазначеного у статті 6, протягом п'яти років з дати видачі такого СПП;
- (б) водії, вказані в статті 4, протягом п'яти років з відповідної дати, вказаної у статті 14 (2), згідно з розкладом, визначеним державами-членами.

Держави-члени можуть скорочувати або подовжувати зазначені в (а) та (б) часові проміжки, між іншим, щоб вони збігалися з датою закінчення строку дії посвідчення водія, або щоб забезпечити поступове запровадження періодичної підготовки. Жоден такий проміжок не може, однак, бути коротшим за три роки або довшим за сім років.

3. Водій, який завершив перший курс періодичної підготовки, як зазначено в параграфі 2, повинен проходити періодичну підготовку кожні п'ять років до завершення строку дії СПП, що засвідчує проходження періодичної підготовки.

4. Власники СПП, вказаного у статті 6, або СПП, вказаного в параграфі 1 цієї статті, а також вказані в статті 4 водії, які припинили діяльність за спеціальністю і не відповідають вимогам параграфів 1, 2 і 3, повинні пройти курс періодичної підготовки, перш ніж поновити професійну діяльність.

5. Водії, які виконують вантажні або пасажирські дорожні перевезення та пройшли курси періодичної підготовки за однією з категорій посвідчень водія, передбачених статтею 5 (2) і (3), повинні бути звільнені від зобов'язання проходити подальшу періодичну підготовку за іншою категорією, передбаченою в цих параграфах.

Стаття 9

Місце проведення навчання

▼M5

Водії, згадані в пункті (а) статті 1 цієї Директиви, повинні отримати початкову кваліфікацію, зазначену в статті 5 цієї Директиви, на території держави-члена, в якій вони мають звичайне місце проживання, як визначено в статті 12 Директиви 2006/126/ЄС.

▼B

Водії, згадані у статті 1 (b), повинні отримати таку кваліфікацію на території держави-члена, в якій їхнє підприємство має осідок, або на території держави-члена, яка видала їм дозвіл на роботу.

Водії, згадані у статті 1 (а) та 1 (b), повинні проходити періодичну підготовку, зазначену в статті 7, на території держави-члена, в якій вони мають звичайне місце проживання, або держави-члена, де вони працюють.

▼M5

Стаття 10

Код Союзу

1. На підставі СПП на засвідчення початкової кваліфікації та СПП на засвідчення періодичної підготовки, компетентні органи держав-членів, враховуючи положення статті 5 (2) і (3) цієї Директиви та статті 8 цієї Директиви, повинні зазначити гармонізований код Союзу «95», передбачений у додатку I до Директиви 2006/126/ЄС, поряд із відповідною категорією посвідчення водія:

— на самому посвідченні водія, або

— на кваліфікаційній картці водія, складеній за формою, наведеною в додатку II до цієї Директиви.

Якщо компетентні органи держави-члена, де було отримано СПП, не можуть маркувати посвідчення водія кодом Союзу, вони повинні видати водію кваліфікаційну картку водія.

Кваліфікаційні картки водія, видані державами-членами, повинні взаємно визнаватися. Коли видають таку картку, компетентні органи повинні перевірити дійсність посвідчення водія для відповідної категорії транспортних засобів.

2. Вказаному в пункті (b) статті 1 водієві, котрий керує транспортними засобами, використовуваними для вантажних перевезень, має бути дозволено довести, що він або вона має кваліфікацію та підготовку, передбачену цією Директивою, за допомогою атестату водія, передбаченого Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1072/2009 ([3](#)), за умови, що в ньому зазначено код Союзу «95». Для цілей цієї Директиви, держава-член, що його видає, повинна зазначити код Союзу «95» у секції приміток атестата, якщо водій, якого це стосується, виконав кваліфікаційні вимоги та вимоги щодо навчання, передбачені цією Директивою.

3. Атестати водія, в яких не зазначено код Союзу «95», і які видані до 23 травня 2020 року відповідно до статті 5 Регламенту (ЄС) № 1072/2009, зокрема відповідно до параграфу 7 зазначеної статті, задля засвідчення дотримання передбачених цією Директивою вимог щодо навчання може бути визнано доказом кваліфікації до дати завершення терміну дії.

▼M5

Стаття 10a

Мережа правозастосування

1. Для забезпечення належного застосування, держави-члени обмінюються інформацією щодо виданих або відкликаних СПП. З цією метою держави-члени спільно з Комісією повинні розробити електронну мережу або опрацювати розширення наявної мережі, враховуючи результат оцінювання Комісією найбільш економічно ефективного варіанту.

2. Ця мережа може містити інформацію, внесену до СПП, а також інформацію стосовно адміністративних процедур, пов'язаних із СПП.

3. Держави-члени повинні забезпечити здійснення опрацювання персональних даних виключно з метою перевірки дотримання цієї Директиви, зокрема, викладених у цій Директиві вимог до навчання, відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/679 ([4](#)).

4. Доступ до цієї мережі має бути захищений. Держави-члени можуть надавати доступ тільки компетентним органам, відповідальним за імплементацію цієї Директиви та за контроль відповідності їй.

Стаття 11

Адаптація до науково-технічного прогресу

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 11а на внесення змін і доповнень до додатків I і II з метою їх адаптації до науково-технічного прогресу.

Стаття 11а

Делегування повноважень

1. Повноваження на ухвалення делегованих актів надано Комісії відповідно до умов, встановлених у цій статті.
2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 11, надано Комісії на п'ятирічний період, починаючи з 26 липня 2019 року. Комісія складає звіт про виконання делегованих повноважень не пізніше ніж за дев'ять місяців до закінчення п'ятирічного періоду. Строк делегування повноваження автоматично продовжується на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент чи Рада не висловить заперечення проти такого продовження не пізніше, ніж за три місяці до кінця кожного періоду.
3. Делеговані повноваження, зазначені у статті 11, можуть бути в будь-який час відкликані Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє дію делегованого повноваження, вказаного в такому рішенні. Рішення набуває чинності в день, наступний після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, або в пізнішу дату, вказану в самому рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, які вже набули чинності.
4. Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом відповідно до принципів, викладених у Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення ([5](#)).
5. Щойно Комісія ухвалює делегований акт, вона одночасно повідомляє про це Європейський Парламент і Раду.
6. Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 11, набуває чинності, тільки якщо ані Європейський Парламент, ані Рада не висловили жодних заперечень протягом двомісячного періоду з моменту надсилання такого акта Європейському Парламенту і Раді, або якщо до закінчення такого періоду Європейський Парламент і Рада повідомили Комісії про те, що вони не заперечуватимуть. Такий період подовжують на два місяці за ініціативи Європейського Парламенту або Ради.

Стаття 13

Звітування

До 10 вересня 2011 року Комісія подає Європейському Парламенту, Раді, Європейському економічно-соціальному комітету та Комітету регіонів звіт про початкове оцінювання стану імплементації цієї Директиви, зокрема стосовно рівноцінності різних систем початкової кваліфікації, передбачених статтею 3, та їх ефективності для досягнення цільового рівня кваліфікації. Якщо потрібно, до такого звіту додають відповідні пропозиції.

Стаття 14

Транспозиція та імплементація

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї Директиви, до 10 вересня 2006 року. Вони негайно інформують про це Комісію.

Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Методи здійснення такого покликання визначають держави-члени.

2. Держави-члени повинні застосовувати такі інструменти:

— з 10 вересня 2008 року стосовно початкової кваліфікації, необхідної для керування транспортним засобом за посвідченням водія категорій D1, D1+E, D та D+E;

— з 10 вересня 2009 року стосовно початкової кваліфікації, необхідної для керування транспортним засобом за посвідченням водія категорій C1, C1+E, C та C+E.

Держави-члени повинні негайно інформувати про це Комісію та допомагати одна одній у застосуванні таких інструментів.

Стаття 15

Скасування

1. Внести до статті 5 Регламенту (ЄЕС) № 3820/85 такі зміни:

- (а) дію параграфу 1 припинити, починаючи з 10 вересня 2009 року.
- (б) дію параграфів 2 і 4 припинити, починаючи з 10 вересня 2008 року.

2. Директиву 76/914/ЄЕС скасувати з 10 вересня 2009 року.

3. Закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, ухвалені для забезпечення відповідності до Директиви 76/914/ЄЕС, більше не будуть застосовними:

- з 10 вересня 2008 року — до водіїв транспортних засобів, призначених для дорожніх пасажирських перевезень,
- з 10 вересня 2009 року — до водіїв транспортних засобів, призначених для дорожніх вантажних перевезень.

Стаття 16

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності у день її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 17

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК I

МІНІМАЛЬНІ ВИМОГИ ДО КВАЛІФІКАЦІЇ ТА НАВЧАННЯ

Секція 1: Перелік предметів

Знання, що мають бути враховані державами-членами під час запровадження початкової кваліфікації та періодичної підготовки водіїв, повинні включати в себе щонайменше усі предмети в цьому переліку. Водії-стажери повинні оволодіти необхідним рівнем знань і практичної підготовки, щоб безпечно керувати усіма транспортними засобами відповідної категорії посвідчення водія.

[▼M5](#)

Мінімальний рівень кваліфікації повинен бути порівнянним принаймні з рівнем 2 Європейської рамки кваліфікацій, як передбачено в додатку II до Рекомендації Європейського Парламенту і Ради від 23 квітня 2008 року ([6](#)).

[▼B](#)

1. Поглиблене навчання раціональному керуванню на засадах правил безпеки

Усі посвідчення

1.1. Мета: дізнатися про характеристики системи трансмісії для того, щоб якнайкраще користуватися нею:

криві зростання крутильного моменту, потужності та питомої витрати двигуна, зона оптимальної роботи на тахометрі, діаграми передатних чисел.

[▼M5](#)

1.2. Мета: дізнатися про технічні характеристики та роботу засобів безпеки для кращого контролю над транспортним засобом, мінімізації зношення та пошкоджень і запобігання функціональним порушенням:

функціональні обмеження гальм і сповільнювача ходу, комбіноване використання гальм і сповільнювача, ефективне використання швидкості та передатного числа, використання інерції руху, прийоми сповільнення та гальмування на узвозах, дії у разі виходу з ладу, використання електронних і механічних засобів на кшталт електронної стабілізаційної системи (ESP), допоміжних систем аварійного гальмування (AEBS), антиблокувальної системи (ABS), систем контролю зчеплення (TCS), внутрішніх систем моніторингу автомобіля (IVMS) та інших схвалених для використання засобів допомоги водієві чи автоматизації.

1.3. Мета: здатність оптимізувати споживання палива:

оптимізація споживання палива шляхом застосування ноу-хау в частині пунктів 1.1 та 1.2, важливість передбачення транспортного потоку, належна дистанція до інших транспортних засобів і використання інерції руху транспортного засобу, стала швидкість, плавна манера керування і належний тиск повітря в шинах, знайомство з інтелектуальними транспортними системами, які поліпшують ефективність і допомагають у плануванні маршруту.

▼M5

1.3a. Мета: здатність передбачати, оцінювати і реагувати на ризики дорожнього руху:

усвідомлювати і вміти адаптуватися до різних дорожніх, транспортних та погодних умов, передбачати наступні події; розуміти, як підготувати і спланувати поїздку за надзвичайних погодних умов; знати про використання пов'язаних засобів безпеки та розуміти, коли потрібно відкласти або скасувати поїздку внаслідок надзвичайних погодних умов; пристосовуватися до дорожніх ризиків, у тому числі небезпечної поведінки в транспортному потоці або недбалого керування (через користування електронними пристроями, споживання їжі, напоїв тощо); розпізнавати небезпечні ситуації та пристосовуватися до них, а також мати змогу упоратися зі стресом, що виникає внаслідок цього, зокрема пов'язаних із розміром і вагою транспортних засобів та вразливими учасниками дорожнього руху, такими як пішоходи, велосипедисти та користувачі самохідних двоколісних транспортних засобів;

ідентифікувати можливі небезпечні ситуації та правильно тлумачити, яким чином ці потенційно небезпечні ситуації можуть переходити в ситуації неминучого зіткнення, вибирати та вживати заходів, які збільшують резерв безпеки до такого рівня, коли ще можливо уникнути зіткнення у разі виникнення потенційно небезпечної ситуації.

▼B

Посвідчення C, C+E, C1, C1+E

▼M5

1.4. Мета: уміння завантажувати транспортний засіб, належним чином враховуючи правила техніки безпеки та правильну експлуатацію транспортного засобу:

сили, що діють на транспортний засіб під час руху, використання передач трансмісії відповідно до завантаженості транспортного засобу і стану дорожнього покриття, використання систем автоматичної трансмісії, розрахунок вантажопідйомності автомобіля чи автопоїзда, розрахунок загального об'єму, розподіл вантажу, наслідки перевищення навантаги на вісь, стабільність і центр ваги, типи пакування та палет;

основні категорії вантажів, що потребують фіксації, способи кріплення та фіксації вантажу, використання страхувальних тросів, перевірка засобів фіксації, використання вантажно-розвантажувального обладнання, монтаж і демонтаж брезентових укриттів.

▼B

Посвідчення D, D+E, D1, D1+E

▼M5

1.5. Мета: здатність забезпечити комфорт і безпеку пасажирів:

коригування поздовжнього й поперечного руху, спільне користування автошляхами, позиція на дорозі, плавне гальмування, особливості керування ТЗ зі збільшеними звисами, використання спеціальної інфраструктури (місць загального користування, виділених смуг), розв'язання суперечностей між безпекою руху та іншими функціями водія, взаємодія з пасажирями, особливості певних груп пасажирів (особи з інвалідністю, діти).

1.6. Мета: уміння завантажувати транспортний засіб, належним чином враховуючи правила техніки безпеки та правильну експлуатацію транспортного засобу:

сили, що діють на транспортний засіб під час руху, використання передач трансмісії відповідно до завантаженості транспортного засобу і стану дорожнього покриття, використання систем автоматичної трансмісії, розрахунок пасажиромісткості автомобіля чи автопоїзда, розподіл навантаги, наслідки перевищення навантаги на вісь, стабільність і центр ваги.

▼B

2. Застосування нормативних актів

Усі посвідчення

▼M5

2.1. Мета: дізнатися про соціальне середовище дорожнього транспорту та правила, що його регулюють: максимальна тривалість робочих інтервалів для транспортної галузі; принципи, застосування та наслідки Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 561/2006 ([7](#)) та (ЄС) № 165/2014 ([8](#)); санкції за невикористання, неналежне використання тахографа та маніпуляції з тахографом; розуміння соціального середовища дорожнього транспорту: права і обов'язки водіїв щодо початкової кваліфікації та періодичної підготовки.

▼B

Посвідчення C, C+E, C1, C1+E

▼M5

2.2. Мета: дізнатися про правила, що регулюють вантажні перевезення:

ліцензії на здійснення перевезень, документація, що має бути наявна у транспортному засобі, заборони на користування певними дорогами, платні дороги, зобов'язання за стандартними контрактами на перевезення вантажів, складання документації для транспортного договору, дозволи на міжнародні перевезення, зобов'язання за Конвенцією про Договір дорожнього перевезення вантажів, складання міжнародної транспортної накладної, перетин кордону, експедиційні агенції, спеціальні документи для супроводу вантажів.

▼B

Посвідчення D, D+E, D1, D1+E

2.3. Мета: дізнатися про правила, що регулюють пасажирські перевезення:

перевезення окремих груп пасажирів, засоби безпеки рейсових автобусів, паси безпеки, навантаження транспортного засобу.

3. Здоров'я, дорожня та екологічна безпека, сервіс, логістика

Усі посвідчення

3.1. Мета: щоб водії усвідомлювали небезпеки на дорогах та загрози нещасних випадків на роботі:

типи нещасних випадків у галузі автотранспортних перевезень, загальна статистика нещасних випадків, відсоток за участі вантажівок/автобусів, людські, матеріальні та фінансові наслідки.

3.2. Мета: здатність запобігати злочинності та нелегальній міграції:

загальна інформація, наслідки для водіїв, превентивні заходи, контрольний перелік, законодавство про відповідальність перевізників.

3.3. Мета: здатність запобігати фізичним ризикам:

принципи ергономіки; рухи і позиції, які наражають на ризик, фізична підготовка, спеціальні вправи, персональний захист.

3.4. Мета: усвідомлення важливості фізичних і розумових здібностей:

засади здорового і збалансованого харчування, вплив алкоголю, медикаментів та інших речовин, що можуть впливати на поведінку, симптоми, причини і наслідки втоми та стресу, фундаментальна роль базового циклу «робота/відпочинок».

3.5. Мета: здатність правильно діяти в надзвичайних ситуаціях:

поведінка в надзвичайних ситуаціях: оцінка ситуації, уникнення ускладнень у разі нещасного випадку, виклик допомоги, допомога постраждалим та надання першої домедичної допомоги, реагування у випадку пожежі, евакуація з кабіни вантажівки/пасажи́рського салону автобуса, убезпечення усіх пасажирів, реагування на агресію; базові принципи складання звіту про надзвичайну ситуацію.

3.6. Мета: здатність дотримуватися певних правил поведінки для підтримання іміджу компанії:

поведінка водія та імідж компанії: важливість стандартів водійського обслуговування для компанії, функції водія, люди, з якими взаємодіє водій, обслуговування транспортного засобу, організація роботи, комерційні та фінансові наслідки конфліктів.

Посвідчення C, C+E, C1, C1+E

▼M5

3.7. Мета: дізнатися про економічне середовище автотранспортних вантажних перевезень та організацію ринку:

дорожній транспорт відносно інших видів транспорту (конкуренція, вантажовідправник), різні види дорожньо-транспортної діяльності (найманий транспорт або перевезення за винагороду, транспортування власним коштом, додаткові транспортні послуги), організація основних типів транспортних компаній та додаткових транспортних послуг, різні транспортні спеціалізації (дорожні цистерни, контейнери з контрольованою температурою, небезпечні вантажі, перевезення тварин тощо), зміни в галузі (диверсифікація надаваних послуг, залізнично-дорожні перевезення, субпідряд тощо).

▼B

Посвідчення D, D+E, D1, D1+E

▼M5

3.8. Мета: дізнатися про економічне середовище дорожніх пасажирських перевезень та організацію ринку:

пасажи́рські перевезення автодорогами відносно інших видів перевезень (залізничний, приватний транспорт), різні види діяльності, пов'язаної з дорожніми пасажирськими перевезеннями, усвідомлення потреб осіб з інвалідністю, перетин кордону (міжнародний транспорт), організація основних типів компаній з перевезення пасажирів автодорогами.

▼B

Секція 2: Обов'язкова початкова кваліфікація, передбачена в статті 3 (1) (а)

▼M5

2.1. Варіант, що поєднує відвідування курсів та складання іспиту

Початкова кваліфікація повинна включати в себе викладання усіх предметів, перелічених у секції 1. Тривалість набуття початкової кваліфікації повинна становити 280 годин.

Кожен водій-стажер повинен від'їздити індивідуально принаймні 20 годин на транспортному засобі відповідної категорії, який відповідає мінімальним вимогам до автомобілів для іспитів, визначеним у Директиві 2006/126/ЄС.

Під час індивідуальних практичних занять водія-стажера повинен супроводжувати інструктор, працевлаштований затвердженням навчальним центром. Кожен водій-стажер може максимум вісім годин із 20 годин індивідуальної практики від'їздити на спеціальному покритті або висококласному симуляторі, щоб можна було оцінити покращення навичок раціонального керування на засадах правил безпеки, зокрема з огляду на особливості керування у різних дорожніх умовах та їх зміну залежно від атмосферних умов, часу доби, та здатність оптимізувати споживання палива.

Держави-члени можуть дозволити, щоб затверджений навчальний центр надавав частину навчання з використанням інструментів ІКТ, таких як електронне дистанційне навчання, забезпечуючи, щоб було збережено високу якість і ефективність навчання, та обираючи предмети, для яких ІКТ-інструменти може бути застосовано найбільш ефективно. Зокрема, держави-члени повинні вимагати надійної ідентифікації користувача та належних засобів контролю. Держави-члени можуть зараховувати спеціальне навчання, що його вимагають інші законодавчі акти Союзу, як частину цього навчання. Воно включає в себе навчання, що вимагається згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2008/68/ЄС ([_9_](#)) стосовно транспортування небезпечних вантажів, навчання щодо дотримання потреб осіб з інвалідністю згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 181/2011 ([_10_](#)) та навчання з перевезення тварин згідно з Регламентом Ради (ЄС) № 1/2005 ([_11_](#)), але не обмежується ним.

Для водіїв, указаних у статті 5 (5), тривалість набуття початкової кваліфікації повинна становити 70 годин, включно з п'ятьма годинами індивідуальної практики керування.

Наприкінці такого навчання компетентні органи держав-членів або призначена ними організація повинні провести з водієм усний або письмовий іспит. Такий іспит повинен містити принаймні по одному питанню на кожен мету в переліку предметів у секції 1.

▼В

2.2. Варіант, що передбачає складання іспиту

Компетентні органи держав-членів або призначена ними організація повинні організувати вказані вище теоретичні та практичні іспити, щоб перевірити, чи володіє водій-стажер на рівні, визначеному в секції 1, знаннями з усіх вказаних у ній предметів і цілей.

(a) Теоретичний іспит повинен складатися принаймні з двох частин:

- (i) питання, у тому числі питання з кількома варіантами відповідей, питання, що потребують прямої відповіді, або комбінація обох;
- (ii) аналіз конкретних випадків.

Мінімальна тривалість теоретичного іспиту повинна становити чотири години.

(b) Практичний іспит повинен складатися з двох частин:

- (i) іспит з керування, призначений для оцінки навчання раціональному керуванню на засадах правил безпеки. Такий іспит повинен проходити, де це можливо, на дорогах за межами забудованих ділянок, на швидкісних шляхах і автомагістралях (або подібних) та на усіх видах міських автострад, що представляють різні типи труднощів, з якими може стикатися водій. Бажано, щоб такий іспит відбувся в умовах різної щільності транспортного потоку. Час перебування на дорозі повинен бути використаний оптимальним чином, щоб оцінити кандидата в усіх зонах дорожнього руху, які йому можуть трапитися. Мінімальна тривалість цього іспиту повинна становити 90 хвилин;
- (ii) практичний іспит, що охоплює принаймні пункти 1.4, 1.5, 1.6, 3.2, 3.3 та 3.5.

Мінімальна тривалість такого іспиту повинна становити 30 хвилин.

▼M5

Транспортний засіб, використовуваний для такого практичного іспиту, повинен відповідати мінімальним вимогам до автомобілів для іспитів, визначеним у Директиві 2006/126/ЄС.

▼В

Такий практичний іспит може бути доповнено третім іспитом з проведенням на спеціальному покритті або висококласному симуляторі, щоб можна було оцінити покращення навичок раціонального керування на засадах правил безпеки, зокрема з огляду на особливості керування в різних дорожніх умовах та їх зміну залежно від атмосферних умов та часу доби.

Тривалість такого додаткового іспиту не є фіксованою. Якщо водій проходить такий іспит, його тривалість може бути віднято від 90 хвилин іспиту з керування, зазначеного в (i), але така тривалість не має перевищувати 30 хвилин.

Для водіїв, указаних у статті 5 (5), теоретичний іспит має бути обмежено вказаними в секції 1 предметами, які стосуються транспортних засобів, до яких застосовано нову початкову кваліфікацію. Однак, такі водії повинні проходити повний практичний іспит.

▼M5

Секція 3: Прискорена початкова кваліфікація, передбачена статтею 3 (2)

Прискорене отримання початкової кваліфікації повинне включати вивчення усіх предметів, перелічених у секції 1. Його тривалість повинна становити 140 годин.

Кожен водій-стажер повинен від'їздити індивідуально принаймні 10 годин на транспортному засобі відповідної категорії, який відповідає мінімальним вимогам до автомобілів для іспитів, визначеним у Директиві 2006/126/ЄС.

Під час індивідуальних практичних занять водія-стажера повинен супроводжувати інструктор, працевлаштований затвердженим навчальним центром. Кожен водій-стажер може максимум чотири години з 10 годин індивідуальної практики від'їздити на спеціальному покритті або висококласному симуляторі, щоб можна було оцінити покращення навичок раціонального керування на засадах правил безпеки,

зокрема з огляду на особливості керування в різних дорожніх умовах та на зміну дорожніх умов залежно від атмосферних умов, часу доби, та здатність оптимізувати споживання палива.

Положення четвертого параграфу пункту 2.1 повинні також застосовуватися до прискореної початкової кваліфікації.

Для водіїв, указаних у статті 5 (5), тривалість прискореного отримання початкової кваліфікації повинна становити 35 годин, включно з двома з половиною годинами індивідуальної практики.

Наприкінці такого навчання компетентні органи держав-членів або призначена ними організація повинні провести з водієм усний або письмовий іспит. Такий іспит повинен містити принаймні по одному питанню на кожен мету в переліку предметів у секції 1.

Секція 4: Обов'язкова періодична підготовка, передбачена пунктом (b) статті 3 (1)

Обов'язкові курси періодичної підготовки повинні бути організовані затвердженням навчальним центром. Їхня тривалість має становити 35 годин кожні п'ять років, поділених на періоди принаймні по сім годин кожен, які, в свою чергу, можуть бути розділені на два послідовні дні. Якщо застосовують електронне дистанційне навчання, затверджений навчальний центр має забезпечити, щоб було збережено високу якість навчання, у тому числі обираючи предмети, для яких ІКТ-інструменти може бути застосовано найбільш ефективно. Зокрема, держави-члени мають вимагати надійної ідентифікації користувача та належних засобів контролю. Максимальна тривалість електронного дистанційного навчання не повинна перевищувати 12 годин. Принаймні один із періодів навчального курсу має охоплювати предмет, пов'язаний із безпекою дорожнього руху. Зміст навчання має враховувати освітні потреби, властиві транспортним операціям, здійснюваним водієм, та останні зміни у відповідному законодавстві та технологіях, і повинен, наскільки можливо, враховувати конкретні освітні потреби водія. Ці 35 годин мають охоплювати низку різних предметів, включно з повторним проходженням у тих випадках, де водій демонструє потребу в коригувальному навчанні.

Держави-члени можуть розглянути можливість зарахування спеціального навчання, уже пройденого на вимогу інших законодавчих актів Союзу, в один із визначених семигодинних періодів. Воно включає в себе навчання, що вимагається згідно з Директивою 2008/68/ЄС стосовно транспортування небезпечних вантажів, навчання з перевезення тварин згідно з Регламентом Ради (ЄС) № 1/2005 та, для пасажирських перевезень, навчання щодо дотримання потреб осіб з інвалідністю згідно з Регламентом (ЄС) № 181/2011, але не обмежується ним. Однак, держави-члени можуть вирішити, що пройдене спеціальне навчання на вимогу Директиви 2008/68/ЄС стосовно транспортування небезпечних вантажів буде зараховано за два семигодинні періоди, за умови, що це єдине інше навчання, включене в періодичну підготовку.

▼В

Секція 5: Затвердження початкової кваліфікації та періодичної підготовки

- 5.1. Навчальні центри, що беруть участь у наданні початкової кваліфікації та періодичної підготовки, повинні бути затверджені компетентними органами держав-членів. Затвердження може бути надано лише на підставі письмової заяви. До заяви має бути додано пакет документів, що включає:
  - 5.1.1. прийнятну кваліфікаційну та навчальну програму, яка визначає перелік предметів для вивчення та встановлює запропонований план реалізації та методи навчання;
  - 5.1.2. кваліфікації інструкторів та сфери їх діяльності;
  - 5.1.3. інформацію про приміщення, де проводять курси, навчальні матеріали, доступні ресурси для практичної роботи та використовуваний автопарк;
  - 5.1.4. умови участі в курсах (кількість учасників).
- 5.2. Компетентний орган повинен надати письмове затвердження за дотримання таких умов:
  - 5.2.1. навчання має відбуватися у відповідності з супровідною документацією до заяви;
  - 5.2.2. компетентний орган повинен мати право відряджати уповноважених осіб для допомоги в проведенні навчальних курсів затверджених центрів, та повинен мати право здійснювати моніторинг таких центрів стосовно використовуваних ресурсів і належного проведення навчальних курсів та іспитів;
  - 5.2.3. затвердження може бути відкликано або призупинено, якщо умови для затвердження більше не виконують.

Затверджений центр повинен гарантувати, що його інструктори володіють ґрунтовними знаннями щодо найостанніших чинних норм і вимог до навчання. У рамках конкретної процедури відбору інструктори повинні надати сертифікати, що демонструють володіння як предметним матеріалом, так і навчальними методиками. Щодо практичної частини навчання, інструктори повинні надати свідоцтва досвіду роботи як

професійних водіїв або подібного досвіду керування транспортними засобами, на кшталт свідоцтв інструкторів для важковагового вантажного транспорту.

Програма інструктажу повинна відповідати умовам затвердження та повинна містити предмети, перелічені у секції 1.

ДОДАТОК II

▼M5

ВИМОГИ ДО ЗРАЗКА КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ КАРТКИ ВОДІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

▼B

1. Фізичні характеристики картки повинні відповідати Стандартам ISO 7810 та 7816-1.

Методи перевірки фізичних характеристик картки для забезпечення відповідності міжнародним стандартам повинні відповідати Стандарту ISO 10373.

2. Картка має дві сторони:

сторона 1 містить:

- (a) заголовок «Кваліфікаційна картка водія», надрукований великим шрифтом мовою або мовами держави-члена, що видає картку;
- (b) назву держави-члена, що видає картку (необов'язково);
- (c) розпізнавальний знак держави-члена, що видає картку, надрукований у негативі в синьому прямокутнику та оточений дванадцятьма жовтими зірками; розпізнавальні знаки повинні бути такими:

B : Бельгія

▼M2

BG : Болгарія

▼B

CZ : Чеська Республіка

DK : Данія

D : Німеччина

EST : Естонія

GR : Греція

E : Іспанія

F : Франція

▼M4

HR : Хорватія

▼B

IRL : Ірландія

I : Італія

CY : Кіпр

LV : Латвія

LT : Литва

L : Люксембург

H : Угорщина

M : Мальта

NL : Нідерланди

- A : Австрія
PL : Польща
P : Португалія

▼M2

- RO : Румунія

▼B

- SLO : Словенія
SK : Словаччина
FIN : Фінляндія
S : Швеція
UK : Сполучене Королівство;

(d) інформацію, що є індивідуальною для конкретної картки, пронумеровану таким чином:

1. прізвище володільця;
2. ім'я володільця;
3. дата та місце народження володільця;
- 4.

- (a) дата видачі;
- (b) дата завершення строку дії;
- (c) найменування органу, що видав (може бути надруковано на стороні 2);
- (d) номер, інший ніж номер посвідчення водія, для адміністративних цілей (необов'язково);

5.

- (a) номер посвідчення водія;
- (b) серійний номер;

6. фотографія володільця;
7. підпис володільця;
8. постійне місце проживання або поштова адреса володільця (необов'язково);

▼M5

9. категорії транспортних засобів, для яких водій відповідає вимогам до початкової кваліфікації та періодичної підготовки;

▼B

(e) ►M5 заголовок «зразок Європейського Союзу» мовою чи мовами держави-члена, що видає картку, та заголовок «Кваліфікаційна картка водія» іншими офіційними мовами Європейського Союзу, надруковані синім кольором, щоб створити тло картки ◀

tarjeta de cualificación del conductor

▼M2

карта за кваліфікація на водача

▼B

Osvědčení profesní způsobilosti řidiče

chaufføruddannelsesbevis

Fahrerqualifizierungsnachweis

juhi ametipädevuse kaart

δελτίο επιμόρφωσης οδηγού

driver qualification card
carte de qualification de conducteur
cárta cáilíochta tiomána

▼M4

kvalifikacijska kartica vozača

▼B

carta di qualificazione del conducente
vadītāja kvalifikācijas apliecība
vairuotojo kvalifikacinē kortelē
gépjárművezetői képesítési igazolvány
karta ta' kwalifikazzjoni tas-sewwieq
kwalificatiekaart bestuurder
karta kwalifikacji kierowcy
carta de qualificação do motorista

▼M2

Cartela de pregătire profesională a conducătorului auto

▼B

preukaz o kvalifikácii vodiča
kartica o usposobljenosti voznika
kuljettajan ammattipätevyyskortti
yrkeskompetensbevis för förare;

(f) еталонні кольори:

— синій: Pantone Reflex Blue,

— жовтий: Pantone yellow;

сторона 2 містить:

(a)

► **M5** 9. категорії транспортних засобів, для яких водій відповідає вимогам до початкової кваліфікації та періодичної підготовки;

10. гармонізований код Союзу «95», передбачений додатком I до Директиви 2006/126/ЄС; ◀

11. поле, відведене для можливого внесення державою-членом, що видає картку, важливих адміністративних відомостей або інформації, пов'язаної з безпекою дорожнього руху (необов'язково). Якщо ця інформація стосується одного з пунктів, визначених цим додатком, їй має передувати відповідний номер пункту;

(b) тлумачення нумерованих записів, наявних на сторонах 1 і 2 цієї картки (принаймні пунктів 1, 2, 3, 4(a), 4(b), 4(c), 5(a), 5(b) та 10).

▼M4

Якщо держава-член бажає внести ці записи національною мовою, яка не є однією з таких мов: англійська, болгарська, голландська, грецька, данська, естонська, іспанська, італійська, латвійська, литовська, мальтійська, німецька, польська, португальська, румунська, словацька, словенська, угорська, фінська, французька, хорватська, чеська та шведська, — вона повинна скласти двомовну версію картки, використовуючи одну зі згаданих вище мов, без обмеження інших положень цього додатка.

▼B

3. Безпека, у тому числі захист даних

Різноманітні складові частини картки мають на меті виключити можливість будь-якої підробки чи виправлень та виявити будь-які спроби таких дій.

Держава-член повинна забезпечити, щоб рівень захисту картки був принаймні порівнянним із рівнем захисту посвідчення водія.

4. Окремі механізми

Після консультацій із Комісією держави-члени можуть додавати кольори або позначки, такі як штрих-код, національні символи та засоби захисту, без обмеження інших положень цього додатка.

У зв'язку з взаємним визнанням карток, штрих-код не може містити жодної інформації крім тієї, що розбірливо нанесена на кваліфікаційну картку водія або є необхідною для процесу видачі такої картки.

[▼M5](#)

5. Перехідні положення

Кваліфікаційні картки водія, видані до 23 травня 2020 року, залишаються чинними до дати завершення їх строку дії.

[▼M5](#)

ЗРАЗОК КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ КАРТКИ ВОДІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Side 1

	DRIVER QUALIFICATION CARD	(MEMBER STATE)
6. PHOTO	1.	
	2.	
	3.	
	4a.	4b.
	4c.	(4d.)
	5a.	5b.
	7.	
	(8.)	
	9.	

Side 2

11.	9.	10.
	C1	
	C	
	D1	
	D	
	C1E	
	CE	
	D1E	
	DE	

1. Surname
2. First name
3. Date and place of birth
4a. Date of issue
4b. Administrative expiry date
4c. Issued by
5a. Licence No
5b. Serial No
10. ►⁽¹⁾ Union code ◀

[►^{\(1\)} M5](#)

[▼M5](#)

ДОДАТОК III

ТАБЛИЦЯ ВІДПОВІДНОСТІ ДЛЯ ПОКЛИКАНЬ НА ПЕВНІ КАТЕГОРІЇ ПОСВІДЧЕНЬ ВОДІЯ

У цій Директиві	У Директиві 2006/126/ЄС
C + E	CE
C1 + E	C1E
D + E	DE
D1 + E	D1E

(1) Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/126/ЄС від 20 грудня 2006 року про посвідчення водія (ОВ L 403, 30.12.2006 р., с. 18).

(2) Директива Ради 96/26/ЄС від 29 квітня 1996 року про допуск до професійної діяльності оператора дорожнього вантажного транспорту й оператора дорожнього пасажирського транспорту та про взаємне визнання дипломів, сертифікатів та інших посвідчень формальних кваліфікацій, призначених для заохочення цих операторів до реалізації їхнього права на свободу підприємницької діяльності в національних та міжнародних транспортних операціях (ОВ L 124, 23.05.1996, с. 1); Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 98/76/ЄС (ОВ L 277, 14.10.1998 р., с. 17).

(3) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1072/2009 від 21 жовтня 2009 року про спільні правила доступу до ринку міжнародних вантажних автоперевезень (ОВ L 300, 14.11.2009 р., с. 72).

(4) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/679 від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних) (ОВ L 119, 04.05.2016 р., с. 1).

(5) ОВ L 123, 12.05.2016 р., с. 1.

(6) Рекомендація Європейського Парламенту і Ради від 23 квітня 2008 року про запровадження Європейської рамки кваліфікацій для навчання впродовж життя (ОВ C 111, 06.05.2008 р., с. 1).

(7) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 561/2006 від 15 березня 2006 року про гармонізацію певного соціального законодавства стосовно дорожнього транспорту, про внесення змін до регламентів Ради (ЄС) № 3821/85 та (ЄС) № 2135/98, та про скасування Регламенту Ради (ЄС) № 3820/85 (ОВ L 102, 11.04.2006 р., с. 1).

(8) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 165/2014 від 4 лютого 2014 року про тахографи на дорожньому транспорті, про скасування Регламенту Ради (ЄС) № 3821/85 про реєстральне обладнання на дорожньому транспорті та внесення змін до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 561/2006 про гармонізацію певного соціального законодавства стосовно дорожнього транспорту (ОВ L 60, 28.02.2014 р., с. 1).

(9) Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/68/ЄС від 24 вересня 2008 року про внутрішні перевезення небезпечних вантажів (ОВ L 260, 30.09.2008 р., с. 13).

(10) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 181/2011 від 16 лютого 2011 року щодо прав пасажирів автобусів і рейсового транспорту, та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 2006/2004 (ОВ L 55, 28.02.2011 р., с. 1).

(11) Регламент Ради (ЄС) № 1/2005 від 22 грудня 2004 року про захист тварин під час транспортування та супутніх операцій та про внесення змін і доповнень до Директив 64/432/ЄС і 93/119/ЄС та до Регламенту (ЄС) № 1255/97 (ОВ L 3, 05.01.2005 р., с. 1).